

THE BARAITA

מגילה כג.

תנו רבנן: הכל עולין למנין שבעה, ואפילו קטן ואפילו אשה. אבל אמרו חכמים: אשה לא תקרא בתורה, מפני כבוד צבור.

Megilla 23a

Our rabbis taught [in a baraita]: Everyone counts toward the number seven, even a minor and even a woman. But the sages said: A woman may not read from the Torah, because of *kevod tzibbur* [the honor of the congregation].

יומא פז:

תנו רבנן: מצות וידוי ערב יום הכפורים עם חשכה. אבל אמרו חכמים: יתודה קודם שיאכל וישתה, שמא תטרף דעתו בסעודה.

Yoma 87b

Our rabbis taught: the mitzva of confession on *Erev Yom Kippur* is at dark, but the sages said, he should confess before he eats and drinks, lest he become disturbed at the meal.

שולחן ערוך או"ח תרז: א

צריך להתודות במנחה קודם סעודה המפסקת.

Shulchan Aruch OC 607:1

One needs to confess at *mincha* before the final meal [before *Yom Kippur*].

יומא סט.

והתניא: לא יעלה עליך – אבל אתה מותר להציעו תחתך, אבל אמרו חכמים: אסור לעשות כן, שמא תיכרך נימא אחת על בשרו.

Yoma 69a

It is taught in a baraita: “it [*sha’atnez*] shall not be upon you” – but you are permitted to lay it out beneath you. But the sages said: it is forbidden to do thus, lest one thread get folded over his flesh.

שולחן ערוך יו"ד שא:א

מותר מן התורה לישב על מצעות של כלאים שנא[מר] לא יעלה עליך אבל אתה מציעו תחתיך...ומדברי סופרים אפי[לו] עשר מצעות זו על גבי זו והתחתון שבהם כלאים אסור לישב על העליון שמא תכרך נימא על בשרו...

Shulchan Aruch YD 301:1

It is permitted according to Torah law to sit on bedding that is *sha'atnez*, as it is said "it shall not be upon you," but you can lay it out beneath you... and according to Rabbinic law, even [if there are] ten layers of bedding one on top of the other, and the bottom one is *kilayyim*, it is forbidden to sit on the top one, lest a thread get folded over his flesh...

חולין מד :

דתניא, דן את הדין; זיכה וחייב, טימא וטיהר, אסר והתיר, וכן העדים שהעידו – כולן רשאים ליקח, אבל אמרו חכמים: הרחק מן הכיעור ומן הדומה לו.

Chullin 44b

As it is taught [in a baraita], he issued the judgment, acquitted or convicted, declared impure or pure, and similarly the witnesses who testified, all are permitted to purchase [an item whose value was affected by the ruling], but the sages said: Stay far from unseemliness and from anything resembling it.

תוספתא מגילה ג:יא

והכל עולין למנין שבעה אפי[לו] אשה אפי[לו] קטן אין מביאין את האשה לקרות לרבים.

Tosefta Megilla 3:11

All are counted for the count of seven, even a minor, even a woman. We do not bring a woman to read for the masses.

תוספתא מגילה (ליברמן) ג:יב

בית הכנסת שאין להם מי שיקרא אלא אחד עומד וקורא ויושב ועומד וקורא ויושב עומד וקורא ויושב אפי[לו] שבעה פעמים

Tosefta Megilla 3:12

A synagogue where they have only one person who can read, he stands up and reads and sits down, and stands up and reads and sits down, stands up and reads and sits down, even seven times

ספר אור זרוע חלק ב – הלכות קריאת התורה סימן שפג

תניא בתוספתא דמכילתין הכל עולין למנין ז' אפי' [לון] קטן אפילו אשה אין מביאין את האשה לקרות לרבים בני הכנסת שאין להם מי שיקרא אלא אחד עומד וקורא ויושב עומד וקורא ויושב אפילו שבעה פעמים:

Sefer Or Zarua, Part 2, Laws of Keri'at Shema 383

It is taught in a tosefta in our tractate, All are counted for the count of seven, even a minor, even a woman. We do not bring a woman to read for the masses. Members of a synagogue where they have only one person who can read, he stands up and reads, and sits down and stands up and reads and sits down, even seven times...

תוספות רי"ד מגילה כג.

ת"ר [=תנו רבנן] הכל עולין למנין שבעה כו' וסיומא דברייתא [א] בפ"ג [=בפרק ג] דתוספת מגילה איתא הכי בני הכנסת שאין להן מי שקורא אלא אחד עומד וקורא ויושב עומד וקורא ויושב אפילו שבע פעמים.

Tosafot Rid Megilla 23a

Our rabbis taught “All are counted for the count of seven...” and at the end of the baraita in Chapter 3 of Tosefta *Megilla*, there is thus: “Members of a synagogue where they have only one person who can read, he stands up and reads, and sits down and stands up and reads and sits down, even seven times...”

תוספתא כפשוטה מגילה עמ' 1176-1177

ומדברי רבותינו הראשונים למדתי שבבא זו דבוקה לבבא שלאחריה, והכוונה שאין אשה עולה אלא למניין, שכבר קרא איש בתורה... אבל בית הכנסת שאין בו איש שיודע לקרוא, “אין מביאין את האשה לקרות לרבים”... ולשיטת הגאונים והפוסקים שאין עולים אלא למניין שבעה דווקא... התוספתא מתפרשת בפשיטות יותר, שאין מביאין את האשה לקרות לרבים, ואפילו אם יש אחד שיודע לקרות, מוטב שיקרא ויחזור ויקרא, ואל תצטרף אשה עמו...

Tosefta Ke-peshuta Megilla pp. 1176-77

...From the words of our sages the Rishonim I learned that this paragraph [“All are counted...”] is connected to the paragraph after it, [“A synagogue where they have only one person who can read”] and the

intention is that a woman only counts toward the number of readers, when a man has already read from the Torah...But [in] a synagogue that does not have a man who knows how to read, “we do not bring a woman to read for the masses.” ...But according to the approach of the ge'onim and the poskim, that they [women] only count specifically toward the number of seven [readers on Shabbat]...the tosefta can be interpreted more simply, that we do not bring a woman to read for the masses, and even if there is one [man] who knows how to read, it is preferable for him to read and go back and read [again], and a woman should not join him...

Rav Yehuda H. Henkin, “Qeri’at Ha-Torah by Women: Where We Stand Today,” *The Edah Journal* 1:2 (Sivan 5761), 1-2.

Why should the solitary male reader read all seven aliyot himself, to the evident exclusion of women?...The reason the Tosefta mentions a case when there is only one reader is for emphasis: even when there is only one reader, he should read everything himself if he is capable of doing so rather than have a woman read even part, and all the more so when there are a number of men reading....Contiguity of paragraphs in the Tosefta, however, is not proof that they are essentially interrelated...

רמב"ם הלכות תפילה ונשיאת כפים יב:ז

אשה לא תקרא בציבור מפני כבוד הציבור...

Rambam, Laws of Tefilla and the Priestly Blessing 12:17

A woman may not read [from the Torah] for the *tzibbur* because of *kevod ha-tzibbur*...

KEVOD HA-TZIBBUR

Channa Lockshin Bob, 'Women's Aliyot: Jewish Scholars Weigh In,' JOFA Webcast

If we forget everything we know about the history of interpretation, and just try to do a simple common sense reading of the sentence..."But the Sages said, a woman should not read from the Torah because of *kevod tzibur*," the dignity of the community, the simplest explanation is that Chazal thought there was something undignified or embarrassing about a woman reading Torah for the congregation. And common sense would say that in 2016, when women can be judges and teach Torah and run for president, this cannot be true anymore. Obviously, a plain common-sense reading can't be the end of the discussion, but I think it should be the beginning of the discussion...

סוטה לט:

ואמר רבי תנחום אמר רבי יהושע בן לוי: אין שליח צבור רשאי להפשיט את התיבה בצבור, מפני כבוד צבור.

[Sota 39b](#)

Rabbi Tanchum said Rabbi Yehoshua ben Levi said: The *shali'ach tzibbur* is not allowed to uncover the *teiva* in public, because of *kevod tzibbur*.

רש"י שם ד"ה להפשיט את התיבה בצבור

שטורח צבור לעכב שם עם ס"ת [=ספר תורה]

[Rashi ad. loc. s.v. le-hafshit et ha-teiva be-tzibbur](#)

To uncover the *teiva* in public:...for it is an inconvenience to the congregation to delay there with the *sefer Torah*...

יומא ע.

אמר רב הונא בריה דרב יהושע אמר רב ששת: לפי שאין גוללין ספר תורה בציבור, מפני כבוד ציבור.

[Yoma 70a](#)

Rav Huna the son of Rav Yehoshua said Rav Sheshet said: Because we do not roll a *sefer Torah* in public, because of *kevod tzibbur*.

רש"י שם ד"ה מפני כבוד ציבור

מפני כבוד ציבור – שיהו מצפין ודוממין לכך.

[Rashi ad. loc. s.v. mi-penei kevod tzibbur](#)

Because of *kevod tzibbur* – for they will wait quietly for it.

גיטין ס.

רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו: אין קוראין בחומשין בבית הכנסת משום כבוד צבור.

Gittin 60a

Rabba and Rav Yosef, who both said: We do not read from *chumashim* in synagogue because of *kevod tzibbur*.

ר"ן על הרי"ף גיטין כז: בדפי הרי"ף

מפני כבוד הצבור. שנראה כעני.

Ran on Rif, Gittin 27b (Rif pagination)

Because of *kevod tzibbur*: That it appears impoverished.

תלמוד ירושלמי מגילה ג: א

הדא ארסקינס אוקיר אוריתא דצנבראי אתון שאלון לר' יונה ולר' יוסה מהו לקרות בספר ברבים אמר לון אסור לא דאסור אלא מן גו דנפשהון עגימה אינון זבנין להון אחורי.

Yerushalmi Megilla 3:1

This Arskinas [a name] burned the Torah of Tzanberai. They came and asked Rav Yosse what is the [Halacha] of reading from a book [not a proper Torah scroll] communally. He said to them: It is prohibited. Not that it is [truly] prohibited, but rather out of their distress they will purchase themselves another [sefer Torah].

ראבי"ה חלק ב – מסכת מגילה סימן תקנד

ותו מפני כבוד הציבור שייך בהו בחומשין שלנו, דאין פתרון כבוד הציבור מפני שאינו שלם, אלא גנאי הוא לציבור שאין להם ספר תורה העשויה כמצותה...ואף על גב דלא אפשר השתא לא שריין להו, שמא יתרשלו מלקנות ספר...

Ra'avyah, Part II, Megilla 554

***Kevod ha-tzibbur* is also relevant with our *chumashin*, for the meaning of *kevod ha-tzibbur* is not because it [a *chumash*] is incomplete, but rather, [that] it is a dishonor to the *tzibbur* that they do not have a *sefer Torah* made according to its *mitzva*...And even though it is not possible now [to have a full one], we do not permit them [to read from *chumashin*], lest they neglect to purchase a *sefer Torah*...**

משנה מגילה ד:ו

קטן קורא בתורה...פוחח פורס את שמע אינו קורא בתורה ואינו עובר לפני התיבה ואינו נושא את כפיו

Mishna Megilla 4:6

A minor reads from the Torah...a person with tattered clothing [poche'ach] is "pores al Shema," does not read from the Torah and does not lead prayers and does not raise his hands [as a *kohen* to bless the congregation]

פירוש המשנה לרמב"ם מגילה ד:ו

ופוחח, הוא כגון שנתקרע בגד שעליו מלמעלה עד שנראה בשר כתפיו
וחדהו

Rambam, Peirush ha-mishna Megilla 4:6

A poche'ach, this is like when the garment he is wearing is torn from above so that the flesh of his shoulders and chest is visible.

רש"י מגילה כד.

פוחח – במסכת סופרים מפרש: כל שכרעיו נראין, ערום ויחף...

Rashi Megilla 24a

Poche'ach – It explains in Masechet Soferim: Anyone whose flanks are visible, naked and bare...

מגילה כד:

בעא מיניה עולא בר רב מאביי: קטן פוחח מהו שיקרא בתורה? אמר ליה: ותיבעי לך ערום. ערום מאי טעמא לא – משום כבוד צבור, הכא נמי – משום כבוד צבור.

Megilla 24b

Ulla bar Rav asked Abbaye: A minor poche'ach, what is [the halacha] of him reading from the Torah? He [Abbaye] said to him [Ulla]: You should ask about a naked one. A naked one, what is the reason that he cannot [read from the Torah]? Because of *kevod tzibbur*. Here, too, [the minor poche'ach may not read] because of *kevod tzibbur*.

רש"י מגילה כד. ד"ה אינו קורא

אינו קורא בתורה. משום כבוד תורה וכן לפני התיבה וכן בנשיאות כפים גנאי הוא לצבור:

Rashi Megilla 24a s.v. eino korei

He does not read from the Torah. Because of the honor of the Torah, and similarly leading prayers and similarly raising hands – it is degrading to the congregation.

רש"י כד: ד"ה קטן פוחח

קטן פוחח מהו שיקרא בתורה. גדול פוחח הוא דאסור משום ולא יראה בך ערות דבר (דברים כג:טו) אבל קטן אינו מוזהר או דלמא לא פליג מתני[תינ] בין קטן לגדול:

Rashi 24b s.v. katan poche'ach

A minor *poche'ach*, what is [the halacha] of him reading from the Torah. Is an adult *poche'ach* prohibited because of “that He not see in you any matter of nakedness” (*Devarim* 23:15), but a minor is not cautioned? Or perhaps our mishna did not differentiate between a minor and an adult.

A WOMAN READING

ברכות כ:

...ת"ש [=תא שמע] באמת אמרו בן מברך לאביו ואשה מברכת לבעלה, אבל אמרו חכמים: תבא מארה לאדם שאשתו ובניו מברכין לו.

Berachot 20b

Come and learn: Truly they [our sages] said: A son recites [*birkat ha-mazon*] for his father and a wife recites [*birkat ha-mazon*] for her husband. But the sages said: Let a curse [*me'eira*] come upon a person whose wife and sons bless for him.

חידושי הריטב"א סוכה לח.

...למאי דקיימא לן דאשה מדאורייתא מחייבא מתניתא כפשטא בבן גדול ובדאכל איהו שיעורא דאורייתא ואתו הני ומפקי ליה... ומפני שהוא בור יוצא בברכתם כדרך שאמרו היה אחד מהם בור ואחד חכם מברך חכם ובור יוצא, ומפני זה אמרו שתבא לו מארה כשלא למד והוא בור שיוצא בברכת אחרים שלא בזימון..

Ritva Sukka 38a

...According to what we rule, that a woman is obligated on a Torah level [in *birkat ha-mazon*], the plain meaning of the baraita concerns an adult [i.e., post bar mitzva age] son, when [the father] ate an amount of food to obligate him [in *birkat ha-mazon*] on a Torah level, and these [wife or son] come and discharge his obligation...and because he is ignorant, he discharges his obligation through their *beracha*, as they said ‘if one of them [two men eating together] is ignorant and one is learned, the learned one recites a *beracha* and the ignorant one discharges his obligation [through the learned one’s *beracha*].’ Because of this they said a curse should come upon him, when he did not learn and he is ignorant

so that he discharges his obligation with the *beracha* of others [even] when there is no *zimmun*...

חידושי הריטב"א מגילה ד.

וכיון דקי"ל [=דקיימא לן] כר' יהושע בן לוי דחייבות [במקרא מגילה], אף מוציאות, אלא שאין זה כבוד לציבור והן בכלל מארה...מפי מורי נר"ו.

Chiddushei Ha-Ritva, Megilla 4a

Since it is accepted for us according to Rabbi Yehoshua ben Levi that [women] are obligated [in megilla], and even discharge obligations, but this is not *kavod* for the *tzibbur* and they are in the category of *me'eira*...from my teacher

שו"ת משפטי עוזיאל כרך ד – חושן משפט סימן ו

ופירוש כבוד הצבור הוא שלא יאמרו: שאין בין האנשים מי שידוע לקרא בתורה...

Responsa Mishpetei Uziel IV: CM 6

The meaning of *kevod ha-tzibbur* is that they [people] should not say: that there is no one among the men who knows how to read from the Torah.

רב פנחס פרץ, משיעורי מר"ן הראש"ל רב עובדיה יוסף, שנה ראשונה, שיעור י"ט

אמרו אשה לא תעלה משום כבוד ציבור, והטעם הוא רק משום שאין זה כבוד הציבור, והיינו מפני שהיא פטורה מקריאת התורה, וכל הרואה אשה קוראת בתורה, מבין שלא היה שם איש שיקרא, וממילא זה בזיון לציבור, שלא מצאו איש המחויב שיקרא, ומצאו אשה שאינה מחוייבת.

Rav Pinchas Peretz, From the Lectures of Rav Ovadya Yosef, First year, 19

They said a woman should not count [toward the Torah readers] because of *kevod ha-tzibbur*, and the reason is only because this is not *kevod ha-tzibbur*, and that is because she is exempt from *keri'at ha-Torah*, and whoever sees a woman read from the Torah infers that there was no man there to read, and this is a disgrace to the *tzibbur*, that they did not find an obligated man to read, and they found a woman who is not obligated.

שו"ת בני בנימין ד:ג

שכבוד צבור לענין קריאת נשים אינו רק כדי שלא יראה כאילו אין שם גברים היודעים לקרוא, אלא כדי שהגברים לא יסמכו מראש על קריאת הנשים ויתעצלו מללמוד לקרוא ולנגן בטעמים בעצמם.

Responsa Benei Banim IV:3

For *kevod tzibbur* in the matter of women reading is not only that it should not seem as if there are no men there who know how to read, but in order that the men not rely from the start on the women's reading and neglect to learn how to read and to sing with the cantillation themselves.

מור וקציעה סימן רפב

ונראה דעדיף [עבד] מאשה בהא, דאית בה משום כבוד צבור לכתחלה מיהת היכא דאפשר בלתי, משום דאשה בעזרת ישראל מניין, משא"כ [=מה שאין כן] בעבד.

Mor U-ketzia 282

It seems that [a bondsman] is preferable to a woman for this, in any case where it is possible [to conduct the reading] without her, for with her there is [a concern] *le-chatchila* [ab initio] of *kevod tzibbur*, because of "why would a woman be in the Temple courtyard," which is not the case with a bondsman.

הגרז"ן, "נשים בברכת שבע ברכות" שו"ת מראה הבזק ה, עמ' 185

... שנראה שכבוד הציבור הוא עניין של צניעות.

Rav Zalman Nechemya Goldberg, 'Women in the Blessing of Sheva Berachot,' Mar'eh Ha-bazak V, p. 185

...For it seems that *kevod ha-tzibbur* is a matter of *tzeniut*.

Channa Lockshin Bob, 'Women's Aliyot: Jewish Scholars Weigh In,' JOFA Webcast

The idea that *kevod tzibur* could be defined as concerns about immodesty and improper mixing of the sexes is intriguing to me, since intuitively that seems like it should be the big problem with women's aliyot. It even makes sense in terms of the *braita*, in which women are barred because of *kevod tzibur* but children are not, even though children also presumably had lower social status and lower literacy than adult males...Whether this is the meaning of *kevod tzibur* or not, we need to do more serious thinking about whether it is modest to set up a shul in such a way that women can get aliyot, whether definitions of modesty evolve or not, etc.

ספר המנוחה לרבנו מנוח הלכות ברכות ה:ז

תידע דאמרינן אשה לא תקרא בציבור משום כבוד צבור. טעמא משום כבוד צבור אבל פריצותא ליכא.

Sefer Ha-menucha of Rabbeinu Mano'ach, Laws of Berachot 5:7

Know that we say a woman should not read in the *tzibbur* because of *kevod ha-tzibbur*, The reason is because of *kevod ha-tzibbur*, but there is no immodesty.

This view is echoed by the end of Rav Uziel's statement:

שו"ת משפטי עוזיאל ד חושן משפט ו

ופירוש כבוד הצבור הוא שלא יאמרו: שאין בין האנשים מי שידע לקרא בתורה אבל לא אמרו משום פריצות.

Responsa Mishpetei Uziel IV: CM 6

The meaning of *kevod ha-tzibbur* is that they [people] should not say: that there is no one among the men who knows how to read from the Torah. But they [our sages] did not say [that a woman may not read in practice] because of [concern for] licentiousness.

שו"ת מים חיים ב:קמ

וכן היה הדבר בעליית הנשים לס"ת [=לספר תורה], היו עזרות מיוחדות לנשים בכל בתי כנסיות... ולפעמים היתה איזה אשה מתחסדת ומלומדת רוצה לעלות לס"ת [=לספר תורה]... ועולות לס"ת [=לספר תורה], ובדורות שאחריהם ראו שיש בזה מחשבת עריות, שהצבור היו שואלים זה לזה... ולכן עמדו ובטלו את הדבר, וכדי שלא להראות את הצבור שחשדו אותם, תלו הטעם מפני כבוד הצבור, שלא תהא האשה הפטורה מן הדבר מתערבת עם האנשים המחוייבים בו...

Responsa Mayyim Chayyim II:140

It was thus with women going up to the *sefer Torah*, there were special sections for women in every synagogue...and sometimes some pious and learned woman would want to go up to the *sefer Torah*...and they would go up to the *sefer Torah*, and in later generations they saw that this entailed immodest thoughts, that the congregation would ask each other...therefore, they rose and discontinued this practice, and so as not to appear as if they suspected the congregation, they attributed the reason to *kevod ha-tzibbur*, that the woman who is exempt from the matter should not mix with the men who are obligated in it...

רב צבי שכטר, "ע"ד 'המנינים המשותפים'"

שמספיק מה שגברים צריכים לפעמים להתפשר על מדת הצניעות שלהם, ואין לנו לתבוע מהנשים שיתפשרו אף הן על הצניעות שלהן...ובודאי אם אין שמה

במנין גבר שיודע לקרות בתורה, יש לנו לבקש מאשה שתקרא היא, אבל אין זה מן הנכון מטעם כבוד הציבור, שבזה שמכריחים לאשה לעבור על מדת הצניעות שלה, ולקרוא בתורה ברבים, מראים על הציבור שאין שמה גברים שיודעים לקרות.

Rav Hershel Schachter, 'On the Matter of Partnership Minyanim'

For it is enough that men sometimes need to compromise on their attribute of *tzeniut*, and we shouldn't demand of women that they also compromise on their *tzeniut*...And certainly if there is no man there who knows how to read the Torah, we should ask a woman to read, but this is not correct on account of *kevod ha-tzibbur*, for by forcing a woman to forgo her attribute of *tzeniut*, and to read the Torah in public, we demonstrate regarding the community that there are no men there who know how to read.

RELEVANCE

Rav Yehuda H. Henkin, 'Qeri'at ha-Torah: Where we Stand Today.' Edah Journal 1:2, p. 4

My grandfather [Rav Yosef Eliyahu Henkin] z"l wrote that today's custom of the *ba'al qeri'ah* reading all the *aliyyot* is...in effect, only one person reading the entire portion...I added that according to this, considerations of *kevod hatsibbur* are put in abeyance as well: the baraita stipulates that "a woman should not read in the Torah," while today the *ba'al qeri'ah* reads and not the woman herself....In the time of the Talmud, being called up to the Torah always involved reading from it, and the phrase "to read in the Torah" was interchangeable with receiving an *aliyyah*. Therefore, the conclusion I drew from the language of the baraita that if reading is not involved there is no issue of *kevod tsibbur*, although highly plausible, is not in itself proven. Conceivably, other factors might be involved. And while starting from sometime during the period of the rishonim when use of a *ba'al qeri'ah* became widespread, a distinction could have been made between a woman's reading the Torah and her having an *aliyyah*, this is nowhere spelled out. Apparently, this distinction was suggested only recently, when women's Torah readings became an issue. To read into the Shulhan Arukh a conscious intention that "women may be included, they just may not read" as the author does, is anachronistic, and to suggest that the Shulhan Arukh and its commentators would imply such an innovation in practical halachah without openly calling attention to it, lacks credibility...

רמב"ם הלכות ממרים ב:ב

בית דין שגזרו גזרה או תקנו תקנה והנהיגו מנהג ופשט הדבר בכל ישראל, ועמד אחריהם בית דין אחר ובקש לבטל דברים הראשונים ולעקור אותה התקנה ואותה הגזרה ואותו המנהג... אפילו בטל הטעם שבגללו גזרו הראשונים או התקינו אין האחרונים יכולין לבטל עד שיהו גדולים מהם...

Rambam, Laws of Mamrim 2:2

A *beit din* that made a decree or issued an enactment or put a custom in practice and the matter spread to all of Israel, and after them stood another *beit din* that sought to nullify the first matter and to uproot that enactment or decree or custom...even if the reason for which the former [authorities] decreed or enacted it was nullified, the latter [authorities] cannot nullify it until they be greater than they [the first group]...

רב דניאל שפרבר, דרכה של הלכה: קריאת נשים בתורה (ירושלים: ראובן מס, 2007), עמ' 39

אחרי הכל, בישראל אשה יכולה לשמש כמבקרת המדינה, שופטת בבית המשפט העליון, שר בממשלה או אפילו ראש ממשלה, ואין אנו – כיחידים ובציבור – חשים עלבון מכך. אולי באמת, אם כן, מושג זה אינו תקף בציבור של ימינו, אלא אם כן נראה אותו כאיסור מוחלט.

Rav Daniel Sperber, Darkah shel Halacha: Keri'at Nashim Ba-Torah (Jerusalem: Reuven Mass, 2007), 39

After all, in Israel a woman can serve as a state comptroller, judge in the high court, government minister, or even Prime Minister, and we don't, as individuals or as a *tzibbur*, feel insult from this. If so, perhaps really this concept is not in force in today's *tzibbur*, unless we see it as a clear prohibition.

Rabbi Jeremy Wieder, 'Aliyyot for Women in Halakha,' Blogpost, 31.10.16

...Even though rabbinic enactments may reflect or have been impelled by concerns no longer in evidence, those enactments remain halakhically binding absent...communal custom to the contrary, evidence of Talmudic case law that the prohibition applied only when the animating concerns of the enactment were present or if the formulation of the prohibition itself implies limitation. None of those conditions is present in the case of the enactment against *aliyyot* for women. Irrespective of how we might interpret the concern of *kevod hatzibbur* or how we might assess its contemporary relevance, according to traditional principles of halakhic decision-making the rabbinic prohibition against calling women to the Torah remains in force.

ספר הבתים בית תפילה ח קריאת התורה, שער שני ו

יש מן הגדולים שכתב שהמתפללין בבתיהם בעשרה אשה קוראה שם בתורה,
שלא נקרא צבור אלא כשמתפללין בבית הכנסת.

Sefer Ha-batim Beit Tefilla 8 Keri'at Ha-Torah, Sha'ar Sheini 6

There is one among the great authorities one who wrote that those who pray in their homes with ten, a woman can read there from the Torah, for it is only called a *tzibbur* when they pray in the synagogue.

טור או"ח תרצא

ולי נראה דכל י' מקרי צבור לכל דבר ואין חילוק אם הם בב"ה [=בבית הכנסת]
או לא.

Tur OC, 691

To me it seems that every ten [men] is called a *tzibbur* for every purpose and there is no distinction whether they are in synagogue or not...

רב יעקב עמדין, בירת מגדל עוז שוקת ב ט-י

ביום שהולכת היולדת לבה"כ [=לבית הכנסת] בעלה הוא חיוב לעלות לתורה...חיוב דבעל יולדת שעשאוהו זכר להבאת קרבן יש בו קפידא. ונראה דכשמתפללין וקורין עשרה בצמזום בבית היולדת ואין בעלה כאן יש להעמיד הדבר על הדין שאשה עולה וקוראה בתורה כה"ג [=כהאי גוונא] אע"ג [=אף על גב] שאמרו חכמים לא תקרא בצבור מפני הכבוד לא אמרו אלא בקהל רב ושלא לעשות תדיר אבל בהאי גוונא דהויא מילתא דלא שכיחא ומשום תקנתא דידה איכא למימר לא גזרו...ובאופן זה כדעבד דמי כך דעתי נוטה אם יסכימו עמי חברי...

Rav Ya'akov Emden, Berit Migdal Oz, Shoket 2 9-10

On the day that a *yoledet* [woman who has given birth] goes to synagogue, her husband has an obligation to go up to the Torah...The obligation of the husband of the *yoledet*, which has become a commemoration of bringing the sacrifice [of a *yoledet*], is something one is particular about. And it seems that when only ten pray and read from the Torah in the home of the *yoledet*, and her husband is not here, one can rely on the fundamental law that a woman goes up and reads from the Torah in this case even though the sages said that a woman should not read in the *tzibbur* because of *kavod*, they only said that in a big congregation and not to do it frequently, but in this case where it is an uncommon matter and out of an enactment for her, one can say they did not decree...and in this manner it is similar to after the fact, thus my opinion tends if my fellows will agree with me...

שו"ת אור לציון ב הערות פרק ט

ואגב יש להעיר במה שכתב מרן בשו"ע [=בשלחן ערוך] בסימן רפ"ב סעיף ג', הכל עולים למנין שבעה, אפילו אשה וקטן שידוע למי מברכין, אבל אמרו חכמים אשה לא תקרא בציבור מפני כבוד הציבור. וצריך עיון, שאם עכ"פ [=על כל פנים] אין אשה עולה מפני כבוד הציבור, מאי נפק"מ [=נפקא מינה] שאשה עולה למנין שבעה, ולשם מה כתב מרן הלכה זו. ולכן היה נראה לומר שנפק"מ [=שנפקא מינה] במקום שאין חשש משום כבוד הציבור, כגון במקום שהמתפללים הם בני משפחה אחת, והאשה היא ראש הבית וכל שאר המתפללים הם בניה ונכדיה, שאז אין חסרון כבוד הציבור במה שתעלה לתורה, בכה"ג [=בכהאי גוונא] שפיר יכולה לעלות לתורה ולהצטרף למנין שבעה. ולמעשה צ"ע [=צריך עיון].

Responsa Or Le-Tziyon II, notes to ch. 9 Laws of Nefillat Apayyim and Keri'at Ha-Torah

By the way, one can comment regarding what our master wrote in *Shulchan Aruch* 282:3, everyone counts toward the seven [readers on Shabbat], even a woman and a minor who know to Whom they recite a *beracha*, but the sages said a woman may not read for the *tzibbur* because of *kevod ha-tzibbur*. And this requires study, for if in any case a woman does not go up [to the Torah] because of *kevod ha-tzibbur*, what practical difference is there that a woman counts toward the seven, and for what purpose did our master write this halacha? Therefore it seems correct to say that the practical difference is in a place where there is no concern of *kevod ha-tzibbur*, such as in a place where those praying are members of a single family, and the woman is the head of the home and all the other people praying are her children and grandchildren, that then there is no lack in *kevod ha-tzibbur* in her going up to the Torah, in this case she could go up to the Torah and count toward the number seven, and in practice this requires study.

שו"ת יביע אומר ט אורח חיים קה:עד

ומה שהעיר המחבר בביאורים... והקשה שמכיון שעכ"פ [=שעל כל פנים] אין האשה עולה מפני כבוד הצבור, מאי נפקא מינה שאשה עולה למנין שבעה, ולשם מה כתב מרן הלכה זו. ולק"מ [=ולא קשיא מידי], שיש לומר ע"פ מ"ש [=על פי מה שכתב] הגאון רבי דוד פארדו בספר חסדי דוד על התוספתא (מגילה פ"ג, דף קו ע"ד), שאם עלתה לס"ת [=לספר תורה] מעצמה לא תרד...

Responsa Yabi'a Omer IV OC 108:74

What the author [of *Or Le-Tziyon*] comments in his explanations...and he raises the difficulty that since a woman in any case does not go up [to the Torah] because of *kevod ha-tzibbur*, what practical difference is there that the woman counts toward the seven [readers], and for what purpose did our master write this halacha? It is not difficult at all, for one can say in accordance with what Rav David Pardo wrote in *Chasdei David* on the Tosefta (*Megilla* 3, p. 106), that if she went up to the *sefer Torah* on her own, she does not go down...

Rav Yehuda H. Henkin, 'Qeri'at ha-Torah: Where we Stand Today.' Edah Journal 1:2, p. 3, 6

I have suggested the following explanation: A woman is prohibited from reading the Torah because of *kevod hatsibbur*, which can be waived; however, such a waiver requires the unanimous consent of the community. Such unanimity cannot be demonstrated or assumed on the part of a synagogue congregation; however, in the case of a minyan in a private home, if anyone objected to a woman's reading the Torah he would not pray there but rather with the main congregation, and so a waiver of *kevod ha-tsibbur* can be established. This hinges on the assumption that the hazal-decreed factor of *kevod ha-tsibbur* can be waived and that such a waiver requires unanimous consent rather than a simple majority; substantiation of this latter point is needed... if done without fanfare, an occasional *aliyyah* by a woman in a private minyan of men held on Shabbat in a home and not in a synagogue sanctuary or hall can perhaps be countenanced or at least overlooked.

WAIVING KEVOD HA-TZIBBUR

הלכות קטנות למרדכי (מנחות) פרק הקומץ רבה [רמז תתקנב]

אמרינן פרק הניזקין מהו לקרות בחומשים להוציא הצבור ומסיק דלא מפני כבוד הצבור ומשמע דאם מחלו הצבור על כבודם שרי.

Hilchot Ketanot Mordechai Menachot Ha-kometz Rabba 952

We say in the chapter "*Ha-nizakin*": Is it permitted to read from *chumashim* to discharge the obligation of the *tzibbur* [in *keri'at ha-Torah*]? And conclude that it is not, because of *kevod ha-tzibbur*, and this implies that if the *tzibbur* had waived their *kavod* it would be permitted.

אבל לפי טעם כבוד צבור כל דמחיל הצבור על כבודם רשאים לדעת רבינו ירוחם והמרדכי:

Peri Chadash OC 53:6

But according to the rationale of *kevod tzibbur*, whenever the *tzibbur* waives their *kavod* they are permitted, according to the view of Rabbeinu Yerucham and Mordechai.

שולחן ערוך אורח חיים קמג:ב-ג

אם כתבו כל חומש לבדו, אפילו בגלילה כספר תורה, אין קורין בו עד שיהיו כל חמשה חומשים תפורים ביחד... אפילו בכפרים שאין נמצא להם ס"ת [=ספר תורה] כשר, אין מברכין עליו.

Shulchan Aruch OC 143:2-3

If they wrote each *chumash* on its own, even in a scroll like a *sefer Torah*, we don't read from it until all five *chumashim* are sewn together... Even in villages that don't have a fit *sefer Torah*, we don't recite a *beracha* over it [reading from a *chumash*].

רמב"ם הלכות תפילה ונשיאת כפים ח:יא

... ומי שלא נתמלא זקנו אע"פ [=אף על פי] שהוא חכם גדול לא יהא ש"ץ [=שליח ציבור] מפני כבוד ציבור...

Rambam, Laws of Tefilla and the Priestly Blessing 8:11

...One whose beard is not full even if he is very learned may not be *shali'ach tzibbur* because of *kevod tzibbur*...

שו"ת הרא"ש כלל ד:יז

וששאלת: מי שלא נתמלא זקנו, כמה פעמים יכול להתפלל באקראי? דע, שיכול להתפלל באקראי כאחד מבני העיר, שמתפלל כשיעלה על לבו; ובלבד שלא יתמנה מפי הצבור...

Responsa of Rosh 4:17

What you asked: One whose beard is not full, how often may he lead prayer on an occasional basis? Know that he can pray on an occasional basis like any townsman, who prays as it suits him, as long as he is not appointed by the *tzibbur* [as *shali'ach tzibbur*]...

בית יוסף אורח חיים סימן נג

ולפי זה [הרמב"ם] אם רצו הצבור למחול על כבודם נראה שהרשות בידם: אבל הרא"ש כתב בתשובה כלל ד' (סי' יז) שמי שלא נתמלא זקנו יכול להתפלל באקראי כאחד מבני העיר שמתפלל כשיעלה על לבו ובלבד שלא יתמנה מפי הצבור... וזהו שכתב רבינו... משמע שאע"פ [=שאף על פי] שהצבור מוחלים על כבודם אין למנותו וכן נראה ג"כ [=גם כן] מדברי הרא"ש שכתב רבינו:

Beit Yosef OC 53

According to this [Rambam] if the *tzibbur* wanted to waive their honor it would seem that they are permitted to do so, but Rosh wrote in a responsum (4:17) that one whose beard is not full may lead prayer on an occasional basis like any townsman who leads prayer when it suits him, as long as he is not appointed by the *tzibbur* ...and this is what our Rav [Tur] wrote...It implies that even if the *tzibbur* waives their honor, they cannot appoint him and so it seems also from the words of Rosh that our Rav [Tur] wrote...

שולחן ערוך או"ח נג:ו

אין ממנין אלא מי שנתמלא זקנו, מפני כבוד הציבור. אבל באקראי, משהביא שתי שערות יוכל לירד לפני התיבה, ובלבד שלא יתמנה מפי הצבור....

Shulchan Aruch OC 53:6

We only appoint [as *shali'ach tzibbur*] one whose beard is full [i.e., who has reached maturity], because of *kevod ha-tzibbur*. But on an occasional basis, once he has grown two hairs he can lead the prayer, but he simply may not be appointed by the *tzibbur* [as *shali'ach tzibbur*]...

ערוך השולחן או"ח נג: י

אין ממנין לש"ץ [=לשליח ציבור] קבוע אלא מי שנתמלא זקנו כלומר שיש לו זקן שזה נקרא איש בשנים אבל לא בפחות מכן שאין זה כבוד צבור כלומר שאינו מכבוד שמים שיהיה שלוחם של הצבור נער ורך בשנים ולכן אפילו ברצון הצבור אין ביכולתו להיות ש"ץ [=שליח ציבור] קבוע...

Aruch Ha-shulchan OC 53:10

We only appoint as fixed *shali'ach tzibbur* one whose beard is full, i.e., who has a beard, for he is called a man in years, but no less [mature] than this, for this is not *kevod tzibbur*, which is to say this is not the honor of Heaven that the agent of the *tzibbur* be a lad young in years and therefore even with the will of the *tzibbur* he is not able to serve as a fixed *shali'ach tzibbur*...

הצבור – ואין הצבור יכולים למחול על כבודם בזה:

Mishna Berura 53:23

Of the tzibbur – And the tzibbur cannot waive their honor in this.

מגן אברהם נג:ט

מפני כבוד הצבור. ואם רצו הצבור למחול על כבודם רשאים (ש"ג וכ"כ הר"י לדעת הרמב"ם) אבל ממ"ש [=ממה שכתוב] בסמוך שלא יתמנה מפי הצבור משמע אפי' [לו] הצבור מוחלין אסור וכ"כ הב"ח עב"י [=וכך כתב הב"ח על בית יוסף] ומ"מ [=ומכל מקום] לכתחלה אין לעשות כן.

Magen Avraham 53:9

Because of kevod ha-tzibbur. And if the tzibbur wanted to waive their honor, they are permitted to, but from what is written adjacently that he not be appointed by the tzibbur it implies even if the tzibbur waive it is prohibited, and so wrote Bach and in any case le-chatchila (ab initio) one should not do this.

ב"ח אורח חיים סימן נג

ואין ממנין אלא מי שנתמלא זקנו וכו'. ... ולפע"ד [=ולפי עניות דעתי] נראה דאף להרמב"ם והרשב"א לא מהני מחילת הצבור דאין פירוש מפני כבוד הצבור שהוא כנגד כבודם לפני בני אדם שתועיל בו מחילת הצבור אלא פירושו שאין זה כבוד הצבור שישלחו לפניו יתעלה מי שאין לו הדרת פנים להליץ על הצבור... ותו דאם כן כל הני תקנות שתקנו חכמים מפני כבוד צבור... אם אתה אומר דרשאין למחול א"כ [=אם כן] לא הועילו בתקנתם כלום דכל צבור יהיו מוחלים. ותו דנעשו ישראל "אגודות אגודות" צבור זה ימחול וצבור זה לא ימחול אלא ודאי אין בידם למחול לעקור תקנת חכמים ... שאין יכולין למחול על מה שאינו כבוד צבור שישלחו לפניו יתעלה וכו' כאילו אינן חוששין על מה שאינו נוח ומקובל לפניו יתעלה:

Bach OC 53

We only appoint one whose beard is full etc....It seems in my humble opinion that, even according to Rambam and Rashba, the tzibbur's waiver [of kevod ha-tzibbur] doesn't work. For "because of kevod ha-tzibbur" does not mean that it corresponds to their honor before people, for which the tzibbur's waiver would work. Rather, it means that it is not kevod ha-tzibbur that they send before Him, may He be exalted, someone without a distinguished face to plead for the tzibbur. Furthermore, if so, all these enactments that our sages enacted on account of kevod ha-tzibbur...If you say that they are permitted to waive it, if so their enactment was for

naught, for every *tzibbur* would waive it. Furthermore, it would make [the people of] Israel into factions, this *tzibbur* would waive and this *tzibbur* would not waive. Rather, they certainly don't have the ability to waive and to uproot a rabbinic enactment...For they cannot waive and send before Him, may He be exalted etc., what is not in accordance with *kevod ha-tzibbur*, as though they are not concerned about what is not pleasing and acceptable before Him, may He be exalted.

Dr Tova Hartman, quoted in Amanda Borschel Dan, 'Orthodox, separate — and almost equal.' Times of Israel 21.11.2013

I tried to make changes in regular [Orthodox] shuls and didn't succeed and said if they're not changing then we must make something new.

תפארת ישראל – יכין מגילה ד:ו:מה

ונ"ל [=ונראה לי] דכל כבוד הצבור, אין ר"ל [=רצונו לומר] כבוד של הצבור שראוי להם, אלא ר"ל [=רצונו לומר] הכבוד שחייבין הצבור לכבד את ה', שראוי להיות כראוי, ונ"מ [=ונפקא מינה] שאינן יכולים למחול...

Tiferet Yisrael, Yachin, Megilla 4:6:45

It seems to me that all *kevod ha-tzibbur*, the intent is not *kavod* of this *tzibbur* that would be fitting for them, but the intent is *kavod* that the *tzibbur* need in order to honor God, for it is fitting [for God] that they be fitting, and the practical halachic difference is that they cannot waive [*kevod ha-tzibbur*]...

Rav Samson Raphael Hirsch, Vayikra 10:6

The Nation too knows no Death, *ein tzibbur met[im]* [a *tzibbur* is not considered dead] (*Horayot* 6a), in it, all past generations live on, and out of it all the coming ones blossom; in it, at all times past and future are present.

ט"ז אורח חיים סימן נג

...דודאי אף להרמב"ם לא מהני מחילה דודאי כבוד הצבור בזה הוא כבוד שמים שמתכוני[ם] לכבד הש"י [=השם יתברך] בש"ץ [=בשליח ציבור] שהוא ראוי להיות מליץ בעד הקהל נגדו ית[ברך]...אלא ודאי שלא מהני מחילה בדברים אלו שנוגעים בכבוד שמים:

Taz OC 53

For certainly, even for Rambam, waiver doesn't work [to appoint a youth as *shali'ach tzibbur*]. For certainly *kevod ha-tzibbur* in this [case] is honor due to Heaven, that we intend to honor God with a *shlai'ach tzibbur* who is

fitting to be a pleader for the congregation before Him...but certainly waiver doesn't work in these matters that touch on honor of Heaven.

BEDI'AVAD AND SHE'AT HA-DECHAK

מעשה רוקח על הרמב"ם הלכות תפילה יב:ז

ורבינו [=רמב"ם] כתב קיצור הדין ד'אשה לא תקרא מפני כבוד הצבור'
א"כ [=אם כן] נאסר לגמרי.

Ma'aseh Roke'ach on Rambam, Laws of Tefilla 12:17

Our Rabbi [Rambam] wrote a summary of the law that “a woman may not read on account of *kevod ha-tzibbur*.” If so, it is absolutely prohibited.

ספר מצוות גדול עשין סימן יט

וקטן היודע לקרות ויודע למי מברכים עולה בשבעה למניין

Sefer Mitzvot Gadol, Positive Mitzvot 19

A minor who knows how to read and knows to Whom we bless counts toward the count of seven.

ערוך השולחן אורח חיים רפב: י

ובירושלמי דמגילה [פ"ד ה"ג] איתא דעבד עולה למניין שבעה ע"ש [=עין שם]
וכתב רבינו הרמ"א דדינו כאשה, כלומר שלכתחילה לא יעלה מפני כבוד
הציבור.

Aruch Ha-shulchan OC 282:10

In Yerushalmi Megilla [4:3] it says that a bondsman counts toward the number seven, see there. And our Rav, Rema, wrote that his law is like a woman, which is to say that *le-chatchila*, from the outset, he should not count because of *kevod ha-tzibbur*.

חסדי דוד תוספתא מגילה שם

ונראה דעכ"פ [=דעל כל פנים] 'אם עלתה לא תרד' הואיל ומדינא עולה
למנין...וטפי משמע הכי מל[שון] התוס[פות] שלפנינו ד"אין מביאין את האשה
לקרות" הא עלתה מעצמה עלתה הואיל ואינו אלא מפני כבוד הצבור.

Chasdei David Tosefta Megilla ad loc.

It seems that in any case if she went up [to the Torah] she should not go down since according to the fundamental law she counts toward the number...additionally it implies this from the language of the tosefta that is before us that “we don’t bring a woman to read” therefore if she went up on her own she has counted since it [the constraint] is only because of *kevod ha-tzibbur*.

שו"ת מהר"ם מרוטנבורג ד (ד' פראג) קח

ועיר שכולה כהנים ואין בה [אפי'לו] ישראל אחד נ"ל [=נראה לי] דכהן קורא פעמים ושוב יקראו נשים דהכל משלימי[ם] למנין ז' אפי'לו] עבד ושפחה וקטן (מגילה כ"ג ע"א)...ונהי דמסיק עלה אבל אמרו חכמי[ם] לא תקרא אשה בתורה מפני כבוד הצבור היכא דלא אפשר ידחה כבוד הצבור מפני פגם כהנים הקוראים...

Responsa Maharam Rotenberg 4:108 (Prague)

A city that is all *kohanim* and doesn't have even one Yisrael, it seems to me that a *kohen* reads twice and then women read, for anyone can complete the number seven, even a bondsman and a maidservant and a minor...And given that it concludes about it “but the sages said a woman should not read from the Torah because of *kevod ha-tzibbur*,” where that is impossible, *kevod ha-tzibbur* is pushed aside because of the blemish to [the lineage of] the *kohanim* who read...

שו"ת מנחת יצחק ב:יא

הא דאמרו חכמים לכתחילה אסור לא מחמת ספיקא אלא כך גזרו חכמים לכתחיל[ה] אסור ודיעבד שרי, הנה הלכתחילה הוא ודאי אסור לכתחילה, והדיעבד הוא ודאי מותר בדיעבד,

Responsa Minchat Yitzchak II:11

That which our sages say is prohibited *le-chatachila* [normatively, from the outset] is not because of a doubt, rather thus our sages decreed: *le-chatchila* prohibited and *be-diavad* permitted. Behold *le-chatchila* is certainly prohibited *le-chatchila* and *bedi'avad* is certainly permitted *bedi'avad*.

KEVOD HA-BERiyOT

ברכות יט:

תא שמע: גדול כבוד הבריות שדוחה [את] לא תעשה שבתורה. ואמאי? לימא “אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה'!” תרגמה רב בר שבא קמיה דרב כהנא

בלאו ד"לא תסור [מן הדברים אשר יגידו לך] (דברים ז:יא). אחיכו עליה: לאו דלא תסור דאורייתא היא. אמר רב כהנא: גברא רבה אמר מילתא לא תחיכו עליה, כל מילי דרבנן אסמיניהו על לאו דלא תסור, ומשום כבודו שרו רבנן.

Berachot 19b

Come and learn: *Kevod ha-beriyot* is great, for it pushes aside a Torah level prohibition. And why? Let us say "there is no wisdom and no understanding and no counsel against God!" Rav bar Sheva defined it before Rav Kahana as the prohibition of "*lo tasur*" "not straying [from the words that they (the sages) tell you]" (*Devarim* 7:11). They laughed at him: The prohibition of *lo tasur* is on a Torah level. Rav Kahana said, A great man said a matter, don't laugh at him. [The rabbis] supported all rabbinic matters on the prohibition of *lo tasur* and because of [a person's] *kavod*, our sages permitted it.

רש"י שם ד"ה כל מילי

רבנן אחלוה ליקרייהו לעבור על דבריהם היכא דאיכא כבוד הבריות, כגון לטלטל בשבת אבנים של בית הכסא לקנוח (שבת פא:), או מי שנפסקה ציצית טליתו בכרמלית לא הצריכו להניח טליתו שם וליכנס לביתו ערום (מנחות לח..).

Rashi ad loc. s.v. kol milei

Our rabbis waived their honor to [allow] transgressing their words where there is *kevod ha-beriyot*, as for carrying stones on Shabbat [which would otherwise be *muktzeh*] for wiping in the bathroom (*Shabbat* 81b), or someone whose cloak's *tzitzit* broke in a *karmelit* [rendering the strings something he carries rather than a part of a garment in a place where carrying is prohibited rabbinically] they didn't require him to set down his cloak there and enter his home undressed (*Menachot* 38a).

שו"ת חוות יאיר צה

ואני קוהה מאד אפילו במידי דרבנן לומר דנדחה מפני כבוד הבריות בדברים שלא נזכרו בש"ס.

Responsa Chavot Yair 95

I have great difficulty even with a rabbinic matter to say that it is pushed aside on account of *kevod ha-beriyot* regarding matters that were not mentioned in the Talmud.

שו"ת שאגת אריה החדשות יב

ואמאי דחי לעשה ול"ת [=ולא תעשה]...ואין כאן בזיון כלל רק מניעת כבוד בלבד

New Responsa Sha'agat Aryeh 12

Why should it push aside a positive and negative commandment...and here there is no disgrace at all, rather only withholding honor.

Rabbi Daniel Sperber, 'Congregational Dignity and Human Dignity: Women and Public Torah Reading,' The Edah Journal 3:2 (2002), pp 10-11

We have here a clash of two principles of different sorts – *kevod ha-tsibur* (if such exists) and *kevod ha-beriyot*... we are speaking about 'a doubtful consideration of *kevod ha-tsibur*,' for it is entirely possible that the congregation has waived its dignity, or that it senses no affront at all to its dignity in women being granted *aliyyot*...At the same time, we know that many women have a sincere desire, a yearning, to take an active and spiritual role in the life of the community and its pursuits, and excluding them from the synagogue or from involvement in worship ceremonies is a cause of great distress... It thus seems clear that *kevod ha-beriyot*, individual dignity, must overcome *kevod ha-tsibur*, particularly when the concept of *kevod ha-tsibur* does not really pertain as it might have in ancient and medieval times.

Rabbi Jeremy Wieder, 'Aliyyot for Women in Halakha,' Blogpost, 31.10.16

...It is not that in certain limited circumstances the prohibition of calling a woman to the Torah offends the human dignity of an individual woman; rather, it is the prohibition itself that is said to engender offense to human dignity. To argue that the principle of *kevod haberiyot* should dictate that the prohibition of calling a woman to the Torah be set aside is not to resolve an incidental conflict between two values by choosing one. Rather, it is to entirely abrogate a principle because that principle, in its entirety, is perceived to conflict with another. This is far from *dehiyyah*. There is, to the best of my knowledge, no precedent in halakha for nullifying a halakhic principle on the basis of *kevod haberiyot*...

שו"ת משאת בנימין סב

...ותכהנה עיני מראות. ולפי אשר עלתה במחשבה של הרב ז"ל יגרשני מלהסתפח בנחלת ה' ותורת אמת חיי עולם. לבלתי אחשב במספר המנויין לעלות. ולכן אמרתי וגמרתי בלבי חלילה לי מלעזוב את דרך עץ החיים ומלאחוז בענפיה אהבתי זאת התעודה מימי קדם קדמתה.... כל הרוצה לפסוק הלכה ולהכריע היכא דאיכא פלוגתא דרבנותא זה לא יתכן כי אם באחד משלשה

דרכים: א. שיוכיח בראיות גמורות מתוך התלמוד או מתוך פסקי הגאונים: ב. אפילו בלא הוכחה וראיה אלא כיון דחזינן דאיכא רוב מנין ורוב בנין פסקינן הלכתא כוותיהו דיחיד ורבים הלכה כרבים: ג. דבכל מקום פסקינן הלכה כבתראי נגד קמאי מאביי ורבא ואילך. והנה הנדון שלפנינו בכל אלו הג' דרכים הלכה כדברי המתירין:

Responsa Mas'at Binyamin 62

...My eyes grew too dim to see. Because it arose in the thoughts of the Rav z"l to banish me from inclusion in the portion of God, and the Torah of truth is eternal life. Not to count me among the number for being called to the Torah. Therefore, I said and resolved, God forbid that I leave the way of the tree of life and of grasping its branches. I have loved this testament from earliest days....Whoever wishes to issue a halachic ruling and to decide where there is a rabbinic dispute, it is impossible except for one of three ways: A. That he prove it with clear proofs from the Talmud or Ge'onim. B. Even without proof and evidence but since we see that the majority of weighty halachic authorities rule that the halacha is like him, for with one against the many, Halacha is like the many. C. For in every place we rule halacha like later authorities verses earlier ones, from Abbaye and Rava onward. And behold the matter before us, in all of these three ways the halacha is like the words of those who permit.

Rabbi Aharon Lichtenstein, Human Dignity in Halakha

If, over the course of the generations, authorities virtually refrained from explicitly invoking *kevod ha-beriyotas* grounds for a leniency out of concern that it would be abused by those lacking the appropriate loyalty to Halakha, then today, with the development of means of mass communication – which transmit in just a few minutes that which is said in “total secrecy” to all corners of the earth – this concern carries double the weight. We must, apparently, resign ourselves to this reality, but specifically because of this, in a situation in which the value of *kevod ha-beriyot* does not withstand the conflict against other *halakhot*, there is a compelling need to sharpen the concept's significance....for a spiritual, intellectual and ethical effort to bring this “great” principle to actualization.

IN PRACTICE

שו"ת ציץ אליעזר כ:לו

קבעינן הטעם משום כבוד ציבור סוגר עלינו הדרך ובשום פנים אין אשה עולה למנין ז' ולקרוא בתורה.

Responsa Tzitz Eliezer 20:36

...We set the reason on account of *kevod tzibbur* [that] closes the way off for us, and in no case may a woman count toward the number seven and read from the Torah.

Rav Gedalia Dov Schwartz, Letter to RCA Rabbis

...“*Davening*” and “*Kriat HaTorah*” as it has been observed in Torah observant communities for many centuries rejects creating a profile of worship that is alien to normative...congregational activity...I reject the support of the ‘Partnership Minyanim’ halachically and intuitively...

Rabbi Ephraim Mirvis, United Synagogue Message to Rabbis and Rebbitzens, 2013

I know that you (the United Synagogue rabbis and rebbitzens) are working with our communities to find ways, within the boundaries of halacha, to make prayer, learning, leadership and involvement more meaningful for men and women alike, and I encourage this wholeheartedly. Some of you, together with members of our communities, have approached me for direction with respect to holding services which take an approach different from our traditional understanding of roles in communal prayer, particularly where women would...read from the Torah or receive Aliyot. It is my view that such services are not something that can take place within our synagogues or under our auspices. Whilst I welcome innovation where this is halachically sound, particularly encouraging both men and women to participate more actively and meaningfully in prayer, there is virtually complete consensus within the Orthodox Rabbinate, including within the Modern Orthodox Rabbinate, on this matter.

Further Reading

- Rav David Auerbach, *Halichot Beitah*, Chapter 9.
- Rabbi Aryeh Frimer and Rabbi Dov Frimer, “Women, Keri’at ha-Torah and Aliyyot.” *Tradition* 46:4 (Winter 2013), pp. 67–238. Available [here](#).
- Rav Yehuda H. Henkin, *Benei Banim* I:4, II:10, II:11, IV:2, IV:3. Available [here](#).
- Rav Yehuda H. Henkin, “Qeri’at Ha-Torah by Women: Where We Stand Today.” *The Edah Journal* 1:2 (2001). Available [here](#).

- Rav Mendel Shapiro, “Qeri’at ha-Torah by Women: A Halakhic Analysis.” *The Edah Journal* 1:2 (2001). Available [here](#).
- Rav Daniel Sperber, “Congregational Dignity and Human Dignity: Women and Public Torah Reading.” *The Edah Journal* 3:2 (2002). Available [here](#).
- Rav Jeremy Wieder, “Aliyyot for Women in Halakhah.” Blogpost, 10.31.06, Available [here](#).